

[Erik Hansen (Vejle amt).]

er, at der kommer ikke en eneste kørselstil-ladelse mere, hvis ikke vi ændrer loven på dette område. At vognmændene ønsker at beholde det bestående, er jeg ikke helt så sikker på, men jeg fik den opfattelse, at de var mere interesseret i eventuelt at få 20 tilladelser årligt i en årrække i stedet for 60-80 på én gang. Det må jo være ud fra erhvervs-interesser, at de har den opfattelse, som jeg synes de skal have lov til at have. Dette lovforslag er ikke fremsat som et besparel-sesforslag, men vi tager selvfølgelig de 2 mill. kr. med, der bliver resultatet af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedta-get.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 82) findes i tidenden sp. 3192, udvalgets be-tænkning i tillæg B. sp. 1003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sat-tes til forhandling under ét.

Lysholt Hansen: Som jeg nævnte ved før-ste behandling, er dette det eneste af rege-ringens spareforslag, der griber ind i de budgetter, som er lagt af kommunerne til ikrafttræden den 1. april i år, med en ned-gang i statstilskuddet på mellem 10 og 11 mill. kr. Det kan mit parti simpelt hen ikke medvirke til, specielt da det er et kulturom-råde og kulturområderne efter vor opfat-telse i forvejen ikke får for megen støtte.

I øvrigt har lovforslaget fået en mærkelig

behandling, for det, der har taget tiden — det fremgår også af betænkningen — og det, der har været det store problem, er forfat-terne, og det er egentlig mærkeligt at kon-statere, at forfatternes sag er helt, helt afgø-rende for regeringspartierne. At kommu-nerne skal give afkald på mellem 10 og 11 mill. kr., har man faktisk næsten ikke gidet diskutere, det har ikke interesseret spor, men at forfatterne måske ikke får den stig-ning, som de havde forventet, det kan man skrive spalte op og spalte ned om. Det er en mærkelig problematik.

Der står udtrykkelig i finanslovforslaget en bevilling til forfatterne på 5.580.000 kr., nøjagtig det samme som i indeværende år. Der er altså ikke tale om at foreslå nogen nedsættelse af tilskuddet til forfatterne, men det er rigtigt, at forfatterne, hvis man havde fulgt de tilskudsregler, vi hidtil har haft, ville have fået en forøgelse på 700.000 kr. af deres indtægter, fordi tilskuddet til forfatterfonden er 6 pct. af det tilskud, der udbetales fra staten. Nu går dette tilskud altså ned, og så skal ministeren vende og dreje sig på alle leder og kanter for at imø-dekomme formanden for forfatterforenin-gen, hr. Lembourn — jeg ved ikke, om han er til stede i salen — som gerne skulle have lidt med hjem. Derfor får vi en række „på den ene side og på den anden side“ fra ministe-ren, som ikke har haft det ret godt i denne sag.

Der står i betænkningen:

„Et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres med-lemmer af udvalget) konstaterer med tilfredshed, at ministeren er indstillet på at søge gennemført kompensation for den nedgang i vederlaget til forfat-tere, som er en følge af lovforslaget.“

Hvis jeg skulle give et godt råd — men det må man måske ikke — så ville jeg fore-slå, at man i stedet for at konstatere til-fredshed valgte det sikre og ved finanslov-forslagets tredje behandling stemte for det ændringsforslag, vi har stillet om, at forfat-terne selvfølgelig skal have de 6 pct., som de hidtil har fået af den refusionssats, som vi hidtil har haft. Det er fornuftig tale, så ge-nerer man ikke forfatterne, og jeg regner bestemt med, at hr. Lembourn i hvert fald vil stemme for det. Men jeg kan altså ikke forstå, at der skal skrives så meget om det-